Dimecres 23 de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Lc* 6,20-26): En aquell temps, Jesús alçant els ulls vers els seus deixebles, deia: «Benaurats els pobres, perquè és vostre el regne de Déu. Benaurats els qui ara teniu fam, perquè sereu saciats. Benaurats els qui ara ploreu, perquè riureu. Benaurats sereu quan us avorriran els homes, i us bandejaran, i us ultratjaran, i rebutjaran el vostre nom com a dolent a causa del Fill de l'home. Alegreu-vos-en en aquell dia i exulteu, que la vostra recompensa és gran en el cel, perquè d'aquesta manera feien amb els profetes els seus pares.

Però, ai de vosaltres, els rics, perquè teniu la vostra consolació! Ai de vosaltres els qui ara esteu saciats, perquè tindreu fam! I ai de vosaltres els qui ara rieu, perquè estareu de dol i plorareu! Ai, quan diran bé de vosaltres tots els homes! Aquestes coses feien amb els falsos profetes els pares d'ells».

© Albada Editorial / evangeli.net

«Benaurats els pobres. Ai de vosaltres, els rics»

Mn. Joaquim MESEGUER García
(Rubí, Barcelona, Espanya)

Avui, Jesús assenyala on es troba la veritable felicitat. En la versió de Lluc, les benaurances vénen acompanyades per uns planys de dolor envers aquells que no accepten el missatge de salvació, sinó que es tanquen en una vida autosuficient i egoista. Amb les benaurances i els planys, Jesús fa una aplicació de la doctrina dels dos camins: el camí de la vida i el camí de la mort. No hi ha una tercera possibilitat neutra: qui no va cap a la vida s'encamina cap a la mort; qui no segueix la llum, viu en les tenebres.

«Benaurats els pobres, perquè és vostre el regne de Déu» (Lc 6,20). Aquesta benaurança és el fonament de totes les altres, puix qui és pobre serà capaç de rebre el Regne de Déu com un do. Qui es pobre se n'adonarà de què ha de tenir fam i set: no de béns materials, sinó de la Paraula de Déu; no de poder, sinó de justícia i d'amor. Qui es pobre podrà plorar davant el sofriment del món. Qui és pobre sabrà que tota la seva riquesa és Déu i que, per això, el món no el comprendrà i el perseguirà.

«Però, ai de vosaltres, els rics, perquè teniu la vostra consolació!» (Lc 6,24). Aquest plany és també la

base de tots els altres: puix qui és ric i autosuficient, qui no sap posar les seves riqueses al servei dels altres, es tanca en el seu egoisme i obra ell mateix la seva desgràcia. Que Déu ens deslliuri de l'afany de riqueses, d'anar darrere les promeses del món i de posar el cor en els béns materials; que Déu no permeti veure'ns satisfets davant les lloances i les adulacions humanes, ja que això significaria haver posat el cor en la glòria del món i no en la de Jesucrist. Ens serà profitós recordar el que ens diu sant Basili: «El qui estima el proïsme com a ell mateix no acumula objectes innecessaris que puguin ser indispensables per als altres».

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «El que cal témer no és que us maleeixin, sinó que apareguéssiu embolicats en la comuna hipocresia: llavors sí que us hauríeu tornat insípids i seríeu trepitjats per la gent» (Sant Joan Crisòstom)

- «Les Benaurances són promeses en les quals resplendeix la nova imatge del món i de l'home que Jesús inaugura, i en les quals "s'inverteixen els valors". Quan l'home camina amb Jesús, llavors viu amb nous criteris» (Benet XVI)

- «Les benaurances són al cor de la predicació de Jesús. El seu anunci continua les promeses fetes al poble elegit des d'Abraham, les completa i les ordena no pas a la pura fruïció d'una terra, sinó a la possessió del Regne del cel» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 1.716)